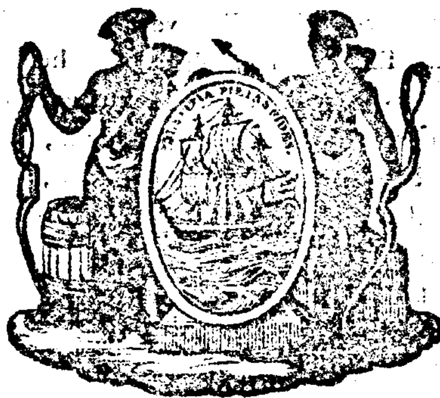
Ao. 1858. Dingsdag

No. 62. 25 Mei.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 21 Mei 1858.

Uit aanmerking der nadeelen van de te groote talrijkheid der leerlingen op de *Stads Armenschool voor Meisjes*, is bij Gouvernements resolutie van den 10n. dezer maand No. 3, onder meer, bepaald, dat er voortaan twee dergelijke scholen zullen zijn; op elke waarvan de helft der leerlingen zal worden geplaatst.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 21 Mei 1858.

[6316] Alzoo bij het Bestuur het verzoek is gedaan, om de slavin *Apolonia*, geboren in 1833, moedersnaam onbekend, van den naam van plantage *Degeraad en Dankbaarheid*, gelegen in de divisie *boven Cottica en Perica* af- op dien van H. J. Duijts, voor den vrijdom te doen overschrijven.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie aanteekening ter Gouvernements-Secretarie te doen.

De Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.
18 Mei. Van het slavenmeisje *Clasina*, geboren in 1845, dochter van *Christina*, toebehoorende aan P. H. Gaijkema.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Tweede Afkondiging.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 23 Mei 1858.

Op den 14den Mei 1858, is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

George Ferdinand Carbiere
en
Christine Juliane Valentine Brockmann.

De Adjunct Amklenaar van den Burgerlijken Stand,
J. F. SAILE VANIER.

Tweede Afkondiging.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan dat zich uit de stad en hare omstreken hebben verwijderd:

De slavin *Liria*, aankomende C. P. Devids.

De slaaf *Frederik*, aankomende Nassij Jr.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om, voorzeide slaven, niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834 (G. B. No. 1) vastgesteld.

Paramaribo, den 21 Mei 1858.
De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

Transport.

(6317) Den 20sten Mei 1858. A. van Melsen aan A. C. van Bochove als in huwelijk hebbende H. A. Kaas, van het Huis en Erf met de daaropstaande gebouwen in de 1e. Buitenwijk No 10, O. W. La. A. No. 9.

Paramaribo, den 21 Mei 1858.
De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

(6331) De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 4 Junij 1858, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

De **Centraal Fabriek** cum annexis, op de Plantaadje *Buitenrust*, aankomende de Erven van W. Jackson en wed. W. Jackson.

Paramaribo, den 22 Mei 1858
SIMON ABENDANON Sz.

(6347) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 11den Junij 1858, publiek bij executie verkoopen:

De Plantaadje **Somerzorg** cum annexis.

De Plantaadje **Driesveld** cum annexis, beiden gelegen in de Tapoeripa kreek, en

Den verlaten Grond **Blokkenbosch** cum annexis, gelegen in de Hoer Helena kreek, allen aankomende Ferrand Whaley en Jan Hudig te *Rotterdam*.

Paramaribo den 22 Mei 1858.
SIMON ABENDANON Sz.

(6332) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 18den Junij 1858, publiek bij executie verkoopen:

De Plantaadje **Nieuwhoop**, cum annexis, gelegen aan de rivier *boven Commewijne*, aankomende Judith Gomperts Weduwe M. A. Salomons.

Paramaribo, den 22 Mei 1858.
SIMON ABENDANON Sz.

Sequesters en Administrateuren

der onderstaande Plantaadjen bieden bij inschrijving, tegen **Kontante Betaling** te koop aan:

Van Plant. *Concordia*:

P. m. 12,000 ℔ KAKAO.

Van Plant. *Caledonia*,

P. m. 16,000 ℔ DITO.

De inschrijvings-billetten zullen ter Griffie van het Geregtshof tot **Heden Morgen** ten 9 ure aangenomen en aldaar geopend worden ten overstaan van den Heer Gecommitteerde tot de Zaken van Curatele en Sequestratie.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de KAKAO, na de toewijzing, binnen 8 dagen, voor rekening en risico van den kooper, van Plantaadje moeten afgehaald en voor elke ledige baal *f* 1,10 gerestitueerd worden. [0000]

Paramaribo, den 25 Mei 1858.

Nieuw-Guinea.

(Uit het Algemeen Handelsblad.)

Ten gevolge der Bataviasche tijdingen, schijnt het stoomschip Etna bestemd te wezen naar de haven van Dorei. Het verheugt ons tevens te vernemen, dat aldaar een fort zal worden aangelegd, terwijl een detachement van vijftig koppen aldaar reeds dadelijk voet aan wal zal zetten. Togten naar het buitenland zullen van Dorei uit worden aangevangen, om de gesteldheid der landstreek en ook den bodem te onderzoeken, en het is te vertrouwen, dat daarbij met bezadigheid, onpartijdigheid en zaakkennis zal worden te werk gegaan. Aan den commandant van de Etna schijnt de last te zijn opgedragen, de naburige kusten en eilanden te bezoeken; de verdienstelijke zee-officier welke met die taak is belast, zal het daarbij aan zijne gewone scherpzinnigheid, ijver en onverdroten werkzaamheid niet laten ontbreken. Deze onderneming juichen wij allezins toe. Het wordt tijd, dat die baai, voor anderhalve eeuw door de Nederlanders ontdekt en opgenomen, doch waaromtrent de bijzonderheden tot heden onbe-

kend zijn gebleven, wat de gesteldheid van bodem en bevolking betreft, door de Nederlanders aan de wereld kenbaar worde gemaakt.

Maar terwijl wij ons verheugen over de inbezitname van Dorei, welke thans bereids moet hebben plaats gegrepen, moeten wij terug komen op hetgeen al reeds door ons is in het midden gebragt, dat er evenzeer een etablissement of kolonisatie van Javanen en andere inlanders behoort gevestigd te worden op de Westkust van Nieuw-Guinea en een aan de Zuidkust, omstreeks Prinses Mariannestraat, mits namelijk de omstandigheden zich vereenigen, om zulks in de nabijheid der riffen, koraalbanken en klippen van de Torresstraat raadzaam te maken. Niet als of wij zouden vorderen, dat alles in eens geschiede, maar, hoe meer wij de zaak overwegen, hoe méér wij overtuigd worden dat, ook uit een staatkundig oogpunt, die zaak niet alleen behartiging verdient, maar zelfs van overwegend gewigt is te noemen.

Van het oogenblik af, dat Raffles er in geslaagd was, zich van Singapore meester te maken, en hoezeer dit eigenmagtig, wederregtelijk en als roover was geschied, die plaats eerlang tot een belangrijk handels depot werd, waardoor den bedrijver eer, aanzien en fortuin ten deel vielen, strekte zijn voorbeeld vele Engelschen ten prikkel, om in gelijkervoege ten nadeele der Nederlanders, in Groot-Brittannie de toegejuichte man te worden. Strekte Singapore aan de westzijde ten toegang tot den Indischen Archipel, zoo oordeelde men even gunstige uitkomsten te zullen bereiken, met aan eene andere zijde zich van een gelijken toegang meester te maken. Pogingen twee of driemaal op de Tenimber Eilanden beproefd, mislukten, wijl de bemanning door de weinig beschaafde en roofgierige bevolking, tegen welke zij niet genoeg op hare hoede was, vermoord en de bodems geplunderd werden.

Nieuw Zuid Wallis begon zich te ontwikkelen; de uitvoer van wol en smeer werd aanzienlijk en de behoefte aan thee, suiker enz. werd met den dag grooter. De vaart door de Torresstraat naar Singapore en China nam toe; maar in dit gevaarlijk vaarwater had menige schipbreuk plaats, waarvan aan den sterken stroom inzonderheid van Maart tot October door die straat voor een groot gedeelte de schuld wordt gegeven. Nu zond het Britsche gouvernement voor en na schepen om de Torresstraat en de naburige kusten te onderzoeken. Zoo kwam het dat van port Essington met grooten ophef werd gewag gemaakt. De Britsche kapitein ter zee Sir Gordon Bremer bouwde er een klein fort tot een maritiem station.

Dr. Urville, door wien die plaats een paar jaar na de vestiging werd bezocht, verklaarde dat men, wat luchtgestel, bodem enz. betrof, niet slechter had kunnen kiezen. Ook in een ander opzigt bedrogen zich de ontwerpers dier nederzetting. De naburige streken van den Indischen Archipel zijn niet die, welke door eene nijvere, bevolking worden bewoond. De geheele keten toch van de Timor- en Timor Laut-groepen levert weinig op voor den handel; in de Zuid en Zuid Westkust van Nieuw Guinea nog minder, zoo het handelsverkeer beperkt was tot de tripangvisschers die op de naburige kust Arnhems-Land en de golf van Carpentaria jaarlijks van Macasser komen om er eenige maanden te vertoeven.

Met de beschaving dier verre oostelijke streken van den Indischen archipel is het sedert nog weinig gevorderd, en de kusten en eilanden wachten den beschavenden adem, alsmede de zekerheid van bezit en eigendom, welke door Nederlandsche fortjes en kolonisatie onder het toezigt van het Nederlandsche gouvernement, aangebragt kunnen worden. De dienst van stoombooten, welke zich aan geene winden of stroomen stoort, kan tot verzekering, bevestiging en uitbreiding veel bijdragen.

De kolonisatie kan er slechts aangevangen worden door Javanen, Madurezen en Mardijkers, die aan de cultuur van rijst, jaging, kadjang en dergelijke gewoon, ook door het houden van pluimgedierte en tam vee, niet enkel voor zich zelven en het garnizoen in ruime mate kunnen zorgen, maar ook voorraad hebben voor de schepen, welke de naderzettingen zullen aandoen. Van hen zullen de weinig of geheel onbeschaafde Papoes langzamerhand leeren, door den landbouw zich meer welstand te bezorgen.

Intusschen is, tengevolge der ontdekte goudmijnen in het Zuid-Oosten van Nieuw-Holland, de bevolking der Britsche kolonien aldaar meer dan verdubbeld, en de scheepvaart naar Sydney, Melbourne en Adelaide op eene onbegrijpelijke wijze toegenomen. Meer schepen komen thans in één jaar door de Torresstraat, dan twintig jaren geleden, in tien jaren tijds. Werd het bereids in 1857 door Groot-Brittannie van belang beschouwd omstreeks de Torresstraat een maritiem station te plaatsen, van grooter gewigt moet zoodanige vestiging in den tegenwoordigen tijd aan Engeland toeschijnen. Ook moet het erkend worden, dat de bevelhebbers der schepen, daarheen tot onderzoek van het vaarwater gezonden, er steeds op uit zijn, om het een of ander punt van de Torresstraat als bijzonder gunstig op te geven, ook voor den handel. Zelfs werd van Victoria, in Port-Essington, nog in 1846 gemeld, als moetende worden de markt voor den ruilhandel van de voortbrengselen van den Indischen Archipel in China, tegen de voortbrengselen van landbouw, veeteelt en nijverheid van de vlakte van Australie.

Hoe verregaand overdreven dit berigt was, heeft de uitkomst bewezen. Er is geen spoor meer van Victoria aanwezig. Even hoogdravend zijn diezelfde mannen in hunne beschrijving van den Indischen Archipel, met het blijkbare doel om de Engelschen een begeerig oog op onze Indische bezittingen te doen werpen. Zelfs is het te verwachten, dat een of ander avonturier eenig punt omstreeks Kaap York of op de tegenoverliggende kunst ophemele, als bijzonder geschikt voor eene nederzetting, om de scheepvaart in het algemeen en de schipbreukelingen in het bijzonder, van dienst te wezen. Maar Groot-Brittannie heeft voor het oogenblik de handen vol in Bengalen en in China, zoodat thans aan zoodanige voorstellen wel geen gehoor zal worden gegeven. Wordt derhalve in dezen tijd eene pleisterplaats door Nederland gevestigd op de Zuidkust van Nieuw Guinea of daaromstreeks, dan vervalt alle voorwendsel voor Engeland, om iets dergelijks te doen. Immers moet het er voor worden gehouden, dat eene Britsche vrij, haven op de Noordkust van Nieuw Holland, voor het tegenwoordige althans, geene wenschelijke nabuurschap voor onzen invloed in die Oostelijke streken van den Archipel zijn zal. Men handele derhalve terwijl het nog tijd daarvoor is.

Peter de Groote te Parijs.

De overwinnaar van Karel XII, de man, die zijn nog half barbaarsch volk de weldaden der beschaving wilde schenken, was eindelijk ook naar Parijs gekomen, om door nieuwe kundigheden en ondervinding in allerlei vakken op te doen.

Peter droeg geene uiterlijke teekenen, die zijn hoogen stand hadden kunnen verraden. In een overjas van grof donkergroen laken naar Poolsche mode gesneden, en met een ruige muts op zijn forsch hoofd, verscheen hij overal; hij droeg een eng sluitenden, hertslederen broek en hooge, met stalen sporen beslagen laarzen; een lederen gordel, waaraan aan een haak, een lange degen met koperen greep hing, voltooide zijn toilet. Zoo uitgerust trad hij op den 13n. Mei 1717, toen men hem voor de eerste maal aan het hof te Versailles verwachtte, onaangediend het invalidenhuis binnen. Hij was het voorplein overgegaan en naar de woning van den gouverneur vernomen te hebben, tot diens kamer doorgedrongen, zonder dat nog iemand hem had opgemerkt.

» Mijnheer," zeide hij kortweg tot den maarschalk, » ik wenschte wel uw huis te zien. Laat mij dus door een van uw volk in alle deelen rondleiden. Maar terstond, verzoek *ik*, want ik heb haast, en moet ook nog naar Versailles."

» Naar uwe uitspraak te oordeelen zijt gij een vreemdeling, mijnheer," antwoordde de gouverneur, den zonderlingen gast met vreemde oogen aanziende. Peter knikte.

» Ik moet u echter tot mijn spijt zeggen, dat ik onmogelijk aan uw verlangen voldoen kan. Ik mag geen vreemdeling, hoe genaamd ook, het huis laten zien zonder permissiebiljet van den minister van oorlog."

» Wat! Een permissiebiljet?" zeide de czaar op luchtigen toon. » Nu, ik heb er geen, maar ik zal toch wel zonder dat alles zien."

» Dat zal u moeite kosten, mijnheer!"

» Niet zoo veel, als gij denkt. — Holla!" riep Peter, zijne stem verheffende, » dat men mij terstond in het wapenhuis brenge, daar de heer gouverneur zelf de vriendelijkheid niet wil hebben om meê te gaan." En meteen hamerde en beukte hij met alle geweld met zijn degen op de deur.

» Halt, mijnheer!" riep de maarschalk dreigend: » Weet gij wel, wat ge waagt met u hier zóó te gedragen! Het invalidenhuis is een koninklijk gesticht en . ."

» Dat weet ik wel," zeide Peter, » en daarom juist wil ik het zien."

» Nog eens, mijnheer, de pligt van mijn post gebiedt mij, zoo te handelen. Ik moet uw verzoek afslaan. Als gij, zoo als ik naar uw uiterlijk denken zou, soldaat zijt, ben ik zoo vrij u te zeggen, dat gij de achting voor des konings wil nog zeer weinig kent en nog minder de beleefdheid, die een edelman als ik, van een vreemdeling verwachten mag."

» Ik herhaal u, mijnheer, dat ik dit huis zien wil, en schoon ik van even goede afkomst ben als gij, wil ik voor u niets meer dan een soldaat zijn, die soldaten bezoekt. . . 't zal niet heeten, dat ik een zoo verren weg van 't hotel tot hier, voor niet gekomen ben," antwoordde de monarch, wiens drift voor gramschap plaats maakte.

De woordenwisseling ware ligt nog heftiger geworden, zonder de verschijning van den ouden markies de Charnancé en den jongen graaf de St. Florentin, die gelast waren, den Czaar dien dag naar Versailles te begeleiden.

» Waarde maarschalk," zeide de markies, » Z. M. de Keizer van Rusland heeft geene bijzondere vergunning noodig, om het invalidenhuis te zien; de overwinnaar van Pultawa is overal in zijn eigen huis, waar men helden en roem vindt.

Bij deze woorden had er eene geheele omkeering plaats bij den hertog de Belle-Isle, die verbleekte, voor den Czaar een knie boog en stotterend de woorden uitbragt: Wat? is 't mogelijk! . . . Ach, Sire! zal Uwe Majesteit mij ooit vergeven? . . . Ik wist niet. . ."

» Ik heb u niets te vergeven, heer maarschalk!" antwoordde Peter, zijne hand vattende, om hem op te rigten. Ieder ander, evenmin als gij, zou onder dezen soldatenrok, dien ik met eer draag, een neef van den Koning van Frankrijk herkend hebben. Ik moet mij integendeel bij u verontschuldigen. Ik wilde aan deze beide heeren, die met zooveel geduld mijne luimen verdragen, een langen en vervelenden dag besparen, maar heb hun ijver niet kunnen misleiden. Mijne heeren." vervolgde hij, » ik ben maar een Scyth, doch die Scyth voedt wezenlijke bewondering en liefde voor den Koning van Frankrijk en zijn volk, geloof dat vrij!"

Op dit oogenblik traden de officieren van het huis in grooten getale in het vertrek, daar de graaf de St. Florentin hen van het hooge bezoek verwittigd had.

» Mijne heeren," zeide de maarschalk, » laat den generalen marsch slaan, de invaliden in 't geweer komen en zich op 't eereplein in battaille stellen.

» Neen, — neen, beste maarschalk!" sprak de czaar glimlagchend » ik heb u gezegd, dat ik eenvoudige soldaat ben; ik herhaal u, dat ik van daag als soldaat en niet als Keizer de oude Fransche soldaten kom bezoeken. Ik wil de dapperen niet storen. Waar zijn ze op dit oogenblik?"

» Sire, het is etenstijd," antwoordde de gouverneur, » ze zijn in de eetzaal."

» Goed, daar wil ik hen dan opzoeken. Komt, mijne heeren!" vervolgde hij, den ouden maarschalk onder den arm vattende, » gaat meê, als gij niets beters te doen hebt."

Peter stapte langzaam den trap af, want de maarschalk was niet vlug ter been meer, en, door den staf, den markies, graaf de Florentin en vele bedienden gevolgd, trad hij in de groote zaal. Bij het zien dezer lange tafels, waar 4000 gasten een gezond en krachtig maal genoten, van de zorgvuldigheid, waarmede men de oudsten en gebrekkigsten behandelde, van de stilte, die slechts door de stem van den onderofficier werd afgebroken, die uit de geschiedenis van Peter den grooten voorlas, kon Peter zijne aandoening niet langer meester blijven, maar drukte den maarschalk warm de hand. Zijne ontroering nam toe toen hij vernam, dat van den slag bij Pultawa werd voorgelezen, dien hij vroeger op Karel XII, Koning van Zweden, gewonnen had. Bij de volgende woorden echter, die de onderofficier luid en langzaam uitbragt: » Op dezen gedenkwaardigen dag verwierf zich Peter een' onsterfelijken roem. Hij vocht als een leeuw en na de overwinning strekte zijne zorg zich tot de gekwetsten van beide partijen uit." rezen alle invaliden, op eens de linkerhand aan het hoofd slaande, op, hieven met den regter hunne bekers omhoog en rigtten hunne oogen op Peter den groote, van wiens onverwachte verschijning zij even te voren onderrigt waren.

Tegen dit stom, maar indrukwekkend tooneel was de Czaar niet langer bestand. » Mijne vrienden!" riep hij met luide stem, » een glas!"

Een, de koninklijke livrei dragend bediende (*) bragt hem een zilveren beker, en de maarschalk wilde hem wijn uit zijn eigen kelder inschenken.

» Neen, neen!" zeide de Czaar, terwijl hij de flesch van den gouverneur afweerde; » Ik wil even zulk een beker hebben, als deze dapperen, en ook van denzelfden wijn."

Toen bood een oud onderofficier hem zijne tinnen kroes aan. Peter schonk dien zelf boordevol en, hem boven zijn hoofd zwaaijende, riep hij met een tenor-stem uit: » Kameraden, Peter van Rusland drinkt op uwe gezondheid!" waarop hij den kroes in een teug uitdronk.

» Wijn!" riep de Czaar, terwijl hij op nieuw zijn beker liet vullen. » Vrienden! op de gezondheid des konings! Op Frankrijks welzijn!"

» Leve de koning, leve Frankrijk! juichten de invaliden.

» Vaarwel, mijne kameraden!" sprak de monarch, hen vriendelijk groetende. Ik zal u niet vergeten."

In gezelschap van zijn escorte bezocht de Czaar al de deelen van het gebouw. Zijne scherpzinnigheid, zijn schrandere geest deden hem beter, dan al de inlichtingen, welke men hem gaf, het noodzakelijke onderscheiden en dat wat in 't geheel der inrigting, nog voor verbetering vatbaar was. Hij wilde alles zien, de slaapvertrekken, de kelders, de ziekenzalen, het kerkhof, dat toenmaals de gebouwen van het hotel omgaf en later in eene wandelplaats herschapen werd. Hij was verrukt over de orde en zindelijkheid, die overal heerschten.

» Als God mij 't leven laat," zeide hij tot den gouverneur, » wil ik beproeven, ook in St. Petersburg, Lodewijk den XIV's voorbeeld te volgen; ik wil daar een invalidenhuis bouwen. Marmer, hout en ijzer zal ik tot het gebouw wel vinden; maar aan mannen als gij, om aan 't hoofd er van te staan, heb ik gebrek. Maar," voegde hij er zuchtende bij, » kan ik dat alles aanvangen, zonder dat ik weet, wie mij opvolgen zal?"

» God, sire? antwoordde de oude markies de Charmancé, » die de groote rijken beschermt, als de groote mannen niet meer in leven zijn."

De gouverneur had in 't geheim order gegeven, om de invaliden, voor dat de Czaar 't hotel verliet, te vergaderen. Na de omwandeling van den gast bragt de hertog de Belle Isle hem op de esplanade, waar de oude krijgslieden in linie stonden. De czaar over zulk eene snelheid verbaasd, zeide lagchend: Waarlijk, in Frankrijk volgt het eene wonder het ander! Wij barbaren zijn niet zoo vindingrijk. Daarom benoem ik u vooreerst tot ridder van de heilige Andreas orde en zal u, als ik weer in Rusland terug ben, vijftig vaten wijn voor uwe oude, waardige verteranen zenden.

Peter stapte, na de vaandels die hem groetten, weder gesaluëerd te hebben, in een rijtuig en reed in hetzelfde costuum naar Versailles, waar het hof hem wachtte.

Zijne, den invaliden gedane belofte, vergat hij niet. Den 14 September 1719 kwamen 50 okshoofden kostelijke Erivanwijn, te Havre aan en werden terstond naar Parijs opgezonden waar de helden van het invalidenhuis den eerst volgenden Zondag met schuimende bekers de gezondheid van hun hoogen weldoener in het verre Petersburg dronken.

De plegtige opening van den Boulevard de Sebastopol te Parijs.

Op den 5den April, 's namiddags ten half drie ure had de plegtige opening van de Boulevard de Sebastopol plaats. De laatste schutting werd den nacht te voren weggenomen en in hare plaats verrees eene hooge, zeer rijk en smaakvol vergulde eerepoort, welke door eene kostbare gordijn gesloten was. Langs de geheele lengte van den nieuwen en ouden Boulevard de Sebastopol waren groote boomen met driekleu. en groene vlaggen geplant. De keizer reed de geheele uitgestrektheid van den nieuwen weg over tot aan het station van den spoorweg naar Straatsburg, waar hij door de gemeentelijke authoriteiten ontvangen werd en waar de eigenlijke inwijding plaats had. Hij reed alleen, zijn talrijken schitterenden staf ongeveer 15 passen vooruit; aan het hoofd van dien staf waren de zich in de hoofdstad bevindende maarschalken. De stoet des keizers werd door cent-gardes geopend en gesloten. Daarop volgden de rijtuigen der keizerin, geëskorteerd door lansiers der garde; ten slotte kwam nog eene afdeeling huzaren. Het keizerlijke paar werd overal met gejuich ontvangen. De nationale garde en de troepen, welke in twee gelederen, de eerste regts, de tweede links, aan beide zijden van den weg geschaard stonden, presenteerden het geweer; het geroffel der trommen, de toonen der muziek, de tallooze menschenmassa, welke de nieuwsgierigheid en het fraaije weder hadden op de been gebragt, dit alles leverde op het punt, waar de beide boulevards elkander kruisen, een tooverachtig gezigt op. De keizerin was zeer prachtig gekleed en groette uiterst beleefd. Nadat de stoet langs de oude boulevards naar de Tuillerien was teruggekeerd, trokken ook de troepen en de nationale garde af; laatstgenoemde was nog door de nationale garde en de pompiers der voorsteden versterkt. Alles liep in de beste orde af.

Des avonds zijn de nieuwe boulevards en de geheele omtrek schitterend geillumineerd geworden.

Gelijk te verwachten was, had men geene maatregel van voorzorg verzuimd. Reeds den vorigen dag waren alle eigenaren van koffijhuizen enz. verwittigd, dat het getal hunner gasten tijdens de feestelijkheid met eenige politie agenten vermeerderd zoude worden.

De boulevard de Sébastopol verbindt het oostelijke spoorweg-station met de Seine; hij heeft eene lengte van 1600 Ned. ellen en is met een spoed tot stand gekomen, die aan het wonderbaarlijke grenst. In 1854 werd tot de verlenging van dien openbaren weg besloten; spoedig daarna werd met de werkzaamheden van den kant der Seine een aanvang gemaakt, en in 1855 waren die reeds geheel voltooid tot aan de rue de Lombards. In 1856 werd het werk voortgezet tot aan de rue Rambuteau; in 1857 werd het gedeelte voltooid tusschen laatstgemelde straat en de rue Grenéta; terwijl het laatste gedeelte, dat thans is ingewijd, in den tijd van zes weken voltooid is. In den tijd van vier jaren is dus een weg tot stand gekomen, die wat schoonheid betreft, eenig in zijn soort mag worden genoemd en die binnen een niet verwijderd tijdperk, de geheele hoofdstad van het noorden naar het zuiden zal doorsnijden, en onder anderen door een boulevard, omringd met prachtige gebouwen en eene dubbele rij boomen,

(*) In dien tijd werden de invaliden door koninklijke hofbedienden opgepast.

het oostelijk spoorweg station verbinden zal aan de barrière da l'Enfer.

In zijne aanspraak, bij gelegenheid der feestelijke opening van den boulevard de Sebastopol, heeft de keizer o. a. gezegd, dat de aanleg en uitvoering van het thans volbragte werk niet alleen voor het uiterlijk voorkomen der hoofdstad, maar in de gevolgen voor de welvaart der ingezetenen in meer dan één opzigt van het hoogste belang is. Wij leven— zoo gaf Z. M. niet onduidelijk te kennen— in eenen tijd, waarin wij door den aanleg van spoorwegen den economischen toestand der volken eene belangrijke wijziging zien ondergaan, want niet alleen dat de spoorwegen reeds bij den aanleg, het meerendeel der beschikbare groote kapitalen in omloop brengen, maar bovendien brengen zij later eene geheele verandering te weeg in de bestaande betrekking tusschen productie en consumtie. De gemeenteraad had een werk van veelzijdig nut tot stand te brengen. Vooreerst toch moesten er finantieele middelen verzekerd en nieuwe ondernemingen aangemoedigd worden; tevens moest er niet weinig worden gedaan ter bevordering van den gezondheidstoestand der bevolking, door het aanbrengen van licht, ruimte en eene gestadige natuurlijke luchtverversching, hetwelk alles in de thans weggeruimde wijken vroeger ontbreekende was. Bovendien heeft de hoofdstad er veel mede gewonnen dat er meer is opgebouwd dan afgebroken.

Na dit een en ander te hebben aangevoerd, gaf Z. M. nog met een enkel woord zijne hooge tevredenheid te kennen over hetgeen er in de laatste tijden te Parijs, inzonderheid met het oog op de duurte der levensmiddelen, ten behoeve der minder gegoede klassen gedaan was.

Bewaring van melk.

Wij hebben met de meeste belangstelling, in de Gas Fabriek van den Heer Goldschmidt, het werktuig van Grimwade, tot de uitdamping en bewaring van melk, in werking gezien. Dat werktuig onderscheidt zich door de uiterste eenvoudigheid: een ketel doet op 70 graden, water koken, dat een stel buizen doorloopt, waarboven een bekken hangt, waarin de vloeibare deelen der melk uitdampen. Na deze uitdamping, wordt het overblijvende deeg op eene, door dezelfde buizen verwarmde plaat gedroogd, en daarna onder twee steenen van graniet gemalen. Het poeder wordt vervolgens gezeefd en in fleschen gedaan, die hermetisch gesloten worden; op die wijze behoudt zij hare eigenschappen, gedurende eenen onbepaalden tijd. Wij hebben melk geproefd van poeder, die in onze tegenwoordigheid vervaardigd was; maar ook van poeder die reeds oud was; en kunnen de verzekering geven, dat noch de een noch de andere, in smaak of goede hoedanigheid, verloren had.

Het is misschien tien jaren geleden, dat wij ook reeds, geconcentreerde melk beproefd hadden; maar toen kwam het ons voor, dat de uitvinding nog voor verbetering vatbaar was. De melk had een sterken smaak, en geleek meer naar boter dan naar de aanvankelijke vloeistof van de koe. Volgens de inlichting van de beide Engelsche heeren, onder wier opzigt den 11 April de werking plaats vond, bestond bij de oude uitvinding, het gebrek daarin, dat de melk in een bekken werd gestort, dat aan eene draaijende beweging onderworpen was en waardoor de boterafscheiding bevorderd werd.

Bij het stelsel van Grimwade, wordt alle draaijende beweging vermeden, het bekken, waarin de melk uitdampt, maakt slechts eene op en nedergaande beweging van 5 Eng. duimen; en daarin ligt de reden opgesloten, van de volkomene bewaring van de melk.

De uitvinding van Grimwade kan de grondslag worden van eene voordeelige industrie in Holland, waar de melk goed en overvloedig is, en tevens gemakkelijk te verkrijgen.

De uitvoering der bewerking is betrekkelijk weinig kostbaar, de handenarbeid onbeduidend, en de uitgaven voor de daarstelling der fabriek niet belangrijk. Daarentegen kunnen de vele betrekkingen van Nederland met verwijderde oorden, alwaar de melk schaars is, en hare talrijke koopvaardijvloot aan het artikel een aftrek verzekeren, die steeds vermeerderen moet naar mate men er de waarde van leert kennen.

Wij meenen, dat de uitvinder genegen is tot den verkoop van zijn brevet van uitvinding en dat aan den notaris de Bas, te 's Hage, de waarneming zijner belangen is opgedragen. (*A. H.*)

Scheepvaart.

AANGEKOMEN.

Den 22 dezer, het schip *Alkmaar*, kapt. Pitt, van Glasgow.

Den 23sten; de Eng. Schoener *Scallop*, van Demerarij.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Anna Lena, kapt. C. Zaal, adres bij J. H. Zaal. Sluit Ultimo dezer.

Juno, kapt. Rosberger, adres bij M. M. Curiel.

Willem Eduard, kapt. H. D. van Wijk Jr., adres bij J. G. Fonseca Fz.

Maximiliaan, kapt. W. B. Schil, adres bij J. M. Polak.

Compagnie, kapt. Kuiper, adres bij J. C. Oosterbaan.

Equator, kapt. Nieuwenhuijs, adres bij M. M. Curiel.

Triton, kapt. Duinker, adres bij J. Gisius.

Mina, kapt. Cupido, adres bij M. M. Curiel.

Wilhelmina, kapt. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Rijnbrand, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal.

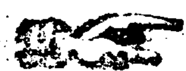
Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. Gisius.

Susanna, kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Favereij.

Hermanus Izaak, kapt. Braunstahl, adres bij J. H. Zaal.

Johanna Christina, kapt. J. H. ter Wiessen, adres bij J. H. Zaal.

ADVERTENTIEN.

Godsdienstoefening bij de *Nederduitsche Hervormde Gemeente*, op **Vrijdag** den 28 dezer, des avonds om *half zeven* ure.

VENDU

Heden namiddag om 4 ure, ten huize van den Vendumeester J. F. FAVEREIJ, van het *HUIS* en *ERF* aankomende den Boedel G. C. BERCH GRAVENHORST. ( )

(0000) Het **Rijden** is tegenwoordig niets meer dan eene behoefte; er wordt volstrekt niet meer **getoerd**; daardoor kan mijne **STALHOUDERIJ** niet meer bestaan. Ik wil evenwel nog eens beproeven om mijne *RIJTUIGEN* te laten opknappen en in orde maken, in de hoop dat het geachte publiek mij in staat zal stellen de daartoe vereischte kosten terug te winnen — Ik verzoek degenen, die nog RIJGELDEN schuldig zijn, toch te willen bedenken, dat ik groote kosten te bestrijden heb, en mij alzoo te betalen. Vooral doe ik dat verzoek aan zekeren Blankofficier, die de onbeschaamdheid heeft gehad zijne oude schuld te vermeerderen, door mijn' Opzigter op te ligten. — Indien de bedoelde man, binnen acht dagen, het mij competerende niet aanzuivert, zal ik zijn' naam in de Courant bekendmaken.

Het *WOONHUIS* van *Koningdjarie* wordt voor afbraak te koop aangeboden; ook het *ERF* met de ZIJGEBOUWEN, in deszelfs geheel, of bij gedeelte. Het stuk land is uitmuntend.

Het plan om een **Collegie-tuin** op te rigten heb ik opgegeven, omdat de neus van den **TURK** maar niet klaar kan komen; weshalve ik wachten moet tot dat wij een goed portretteur krijgen.

Ik beloof nogmaals het geacht publiek de rijtuigen in de beste orde te zullen laten maken, en vlei mij dat iedereen mijne onderneming zal ondersteunen.

Intusschen worden te koop aangeboden:

2 kleine RIJTUIGEN, met pilaar en dekkappen.

Ik verzoek het publiek mijne te koop geannonceerde SCHOENEN niet te vergeten, want zij zijn uit de beroemde fabriek van T. W. Nieuwindt, en vooral de GRONDSCHOENEN voor Plantaadjelieden.

Voorts zal ik mij er op toeleggen om met elke gelegenheid uit Europa VERSCHE SCHOENEN te ontvangen, en ik twijfel geenzins of klein en groot zullen bij mij teregt komen.

Paramaribo, den 24 Mei 1858.

J. H. C. WOLFF.

(6324) Ontvangen per *Compagnie*: ***PARFUMERIEN***, **Modewaren, waaronder Dames opgemaakte zijden en Stroohoeden, dito Flambards, *Mantilles*, zijden Linten, Veeren en Bloemen, Kapsels, *Vesten* en *Broekengoed*, etc., een groot assortiment *IJZERWAREN* enz.**

J. VAN GELDER.

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**